

ærede Minister havde udtalt sig derom saavel som ærede Medlemmer her af Thinget; ja det ærede Medlem selv havde jo stillet Forslag om en hel Mængde Baner i Holbæk Amt, og havde paa det Allervarmeste og Svrigste under Forhandlingerne indbegaaet en Bane fra Slagelse nordpaa. Dette Spørgsmaal har altsaa virkelig været forhandlet, og det ærede Medlem har med stor Iver deltaget i Forhandlingerne paa en Maade, som jeg ikke kan Andet end yde min Anerkjendelse; thi derved hjalp han Tanken frem paa den bedst mulige Maade, maaste mod sin Villie. Og naar en Sag har været inddraget under en anden Sags Behandling her i Thinget, betragtes den ikke som liggende udenfor denne Sag, med hvilken den staar i temmelig organisk Forbindelse, hvilket denne Bane gjør akkurat i samme Grad og i samme Forhold nordpaa, som en Bane fra Malestrup til Viborg og Spørgsmaalet om Fortjættelsen af denne Bane sydpaa gjør for de jydke Baners Bedkommende. Naar den staar i en saadan organisk Forbindelse med de foreliggende Baneforslag og har været inddraget under Forhandlingen, kan det ingenlunde betragtes som liggende udenfor Udvalgets Opgave at tage denne Sag under Behandling, inddrage den under sine Drøftelser og de eventuelle Aftaler, som træffes dels imellem Udvalgets Medlemmer indbyrdes og dels med Ministeren. Dette kalder det ærede Medlem nu Udentingsbeslutninger og hemmelige Forhandlinger! Hvad et Udvalg, nedsat af Folkethinget, drøfter i Embedsmedfør, det kalder det ærede Medlem Udentingsbeslutninger og hemmelige Forhandlinger! Jeg har dog aldrig før hørt saa galt, og hvis det ikke var dette ærede Medlem der sagde det, vilde jeg antage, at det var en Fortalelse, men som man ofte har hørt og set, betragter dette ærede Medlem som Udentingsbeslutninger og hemmelige Forhandlinger, alle Forhandlinger og Beslutninger, hvori han ikke selv har haft Leilighed til at deltage. Det er Noget, vi ofte have hørt og set. Dog, det kan han anvende paa private Forhandlinger, men overfor Udvalgsforhandlinger, naar Udvalget beskæftiger sig med den Sag, som har været henvist til Udvalget, samt de Sager, som staa i organisk Forbindelse dermed, er det et aldeles uberettiget

Udtryk. Selvfølgelig har det paagjældende Udvalg, som har været nedsat om disse Baner i Fjor, selv haft sine Raadslagninger — de foregaa som bekendt ikke for aabne Døre og kunne for saavidt kaldes hemmelige — og ført Forhandlinger med Indenrigsministeren, hvilket jeg skulde mene, det er et saadant Udvalgs baade Ret og Pligt at gjøre, og Resultatet af disse Overveelser og Forhandlinger er ikke blevet nogen formel Beslutning af det paagjældende Udvalg, men hvad jeg i Gaar paa en, som jeg tror Udvalgets egne Medlemmer ville indrømme, meget rigtig Maade betegnet som en Beretning over det Standpunkt, hvorpaa Udvalget efter det Givne mente foreløbig at kunne stille sig, og som et Udgangspunkt, hvorpaa man kunde vente Sagen ført igjennem, uden at man udtrykkeligt og bestemt var bunden til de enkelte Dele deraf. Jeg tror, det er det nøiagtige Udtryk for det Resultat, man kom til, og det sagde jeg allerede i Gaar. Det er dog ogsaa af Betydning, at Udvalget har bragt Sagen ud over det døde Punkt, og det er netop dette, det lykkes Udvalget at gjøre i Fjor. Sagen var i Forfjor i Slutningen af Samlingen 1886—87 kommen til et fuldkomment dødt Punkt, saaledes at vi ikke kunde nærme os mere til hinanden; det viste sig desværre, saavel under Forhandlingen i Thingene som ogsaa i Fællesudvalget, at man slet ikke kunde komme videre. Udvalget har da søgt at stille sig som Opgave at finde et Kompromis, som man kunde, om ikke anbefale eller indstille til Thinget, saa dog i alt Fald henstille til alle Parters Overveelse, om man ikke paa dette Grundlag kunde tage Sagen under videre Overveelse og se at komme til et Resultat. Paa den Maade synes denne Beretning at skulle opfattes, som Udvalget afgav i Fjor, og jeg tror, at ærede Medlemmer af Udvalget ville give mig Ret i, hvad jeg her har sagt. Nu siger det ærede Medlem, at den foreløbige Afstemning i Folkethinget under en Sags Behandling er ikke Folkethingets Beslutning, og saa meget mindre kunne nogle Stuer i Slutningen af Samlingen fra et Udvalg være det, især naar de smage saa stærkt af den Ensidighed, som følger af Udvalgets Sammensætning af Repræsentanter for de paagjældende Egne. Naar, det Sidste skal jeg ikke udtale mig nærmere om. Det